

Ženské šťastie

Hrdinovia programu "Všeobecne uznávané" – sú psychológovia, duchovní, sociálni pracovníci, podnikatelia – ľudia, ktorí majú spoločné to, že nehľadajú vo svojom živote vyšľapané cestičky, ale tie ktoré vedú k cieľu.

Rozhovor s vedúcou tímu psychologickej podpory, rodinnou psychologičkou Liou Kaytanen.

Moderátor: *V jednej piesni sú texty, ktoré odrážajú moderný stereotyp: „Ženské šťastie – aby bol milovaný vedľa a nič viac už netreba“. Čo by mala mať moderná žena, aby bola šťastná?*

Lia: *Zaujímavé je to, že človek má zriedkakedy niečoho dostatok. Aj keď je „milovaný vedľa“, tak človek si povie, dobre, je milovaný, ale objavuje sa ďalšie pranie: aby boli deti, potom by bolo dobré mať dom, potom ... Ohraničiť ženské šťastie len prítomnosťou milovaného sa nijako nedá. Poznám veľa žien, u ktorých je „milý vedľa“, ale predsa sú nešťastné.*

Moderátor: *Možno, že sa tu hovorí o tom, čo je pre ženu hlavné? Aby ju milovali, aby mohla sama milovať.*

Lia: *Samozrejme, že je to veľmi dôležité pre každého človeka. Dovoľte mi objasniť pojem „šťastie“. Šťastie je hlboko duchovný pojem. Ľudia si často zamieňajú šťastie s pojmi potešenie, radosť. Tieto dva pojmy sú veľmi blízko, ale zároveň veľmi ďaleko od seba.*

Moderátor: *Aký je medzi nimi rozdiel?*

Lia: *Rozdiel je taký, ako medzi originálom a falzifikátom. Potešenie sa nachádza v oblasti vonkajších dočasných pocitov, ktoré som získal/a, a ktoré mi teraz robia radosť. Šťastie patrí do vnútorného sveta. Potešenie možno získať z hriechu, a šťastie iba z víťazstva nad hriechom.*

Príkladov je mnoho. Napríklad, muž sa vyspal s cudzou ženou. Prežil potešenie. Prežil šťastie? Samozrejme, že nie! Pretože po tejto zábave prichádza horkosť a sklamanie. Šťastie nikdy neprináša so sebou sklamanie.

Moderátor: *Ako teda dosiahnuť šťastie?*

Lia: Z vlastnej skúsenosti viem, že šťastie nachádzajú tí, ktorí hľadajú duchovný rast. A to neplatí len pre náboženské aspekty života. Keď ľudia rastú ako jednotlivci v poznaní sveta, v poznaní iných ľudí, keď hľadajú porozumenie manžela alebo manželky, porozumenie detí, nachádzajú sa v stave duchovného rastu. Ak sa rast zastaví, je to abnormálny stav jedinca. Duchovný invalid nemôže byť šťastný.

Ale naopak človek, ktorý má nejaké zdravotné postihnutie, ktorý nemôže mať „milovaného vedľa“, môže byť veľmi šťastný človek.

Ľudia sa mýlia, keď sa snažia nájsť zdroj šťastia jeden v druhom - v sebe. Každý človek je nedokonalý, aj keď do každého z nás je vložený celý vesmír. Žiadny človek nemôže naplniť všetky naše najvnútornejšie túžby.

Naše túžby a želania sú vložené do nás Bohom. A len On je schopný uspokojiť ich. Musíme reálne pochopiť, aké moje potreby môže uspokojiť manžel a ktoré nie, ktoré potreby môžu uspokojiť priatelia a aké nie.

Pre šťastie v rodine je potrebné, aby jeden z manželov nevyžadoval od druhého to, čo mu ten druhý nemôže dať. Každý človek by mal byť sebestačný. To znamená, že musí mať zdroj šťastia, z ktorého by mohol čerpať šťastie vždy a všade.

Šťastie v rodine je postavené na odovzdávaní seba, ale aby ste mohli niečo rozdávať, musíte to najprv dostať. Šťastie môžeme dostať od Boha, ktorý je zdrojom šťastia.

Ak sa budeš pohybovať smerom k poznaniu Boha a budeš dávať lásku iným ľuďom, potom bez ohľadu nato, či budeš mať milého alebo nie, budeš šťastná. **Šťastie nezávisí od vonkajších okolností. Vnútorný nesúlad sa nenahradí, ani nenaplní žiadnym potešením.**

Moderátor: *A napriek tomu, čo má robiť žena, ktorá nemá manžela ani deti?*

Lia: Človek bude osamelý, keď sa bude sám za takého považovať. Všade naokolo je vždy veľa dobrých ľudí a Boh je s nami vždy, a už kvôli tomu nie sme sami. A potom, každá okolnosť je daná nato, aby sa človek niečo naučil, aby vyšiel zo svojho pohodlia, v ktorom si navykol sedieť - má z pohodlia vyjsť nato, aby rástol. Musíme ísť ďalej, ísť k iným ľuďom, hľadať ten okruh ľudí, ktorí nás pochopia, podporia.

Najčastejším zdrojom samoty je hlboko potlačená pýcha. Vďaka nej existuje veľa chorôb. Pýchu možno prekonať len láskou. Musíme hľadať príležitosti a spôsoby na prejavovanie svojej lásky.

Moja priateľka, ktorá pracuje ako lekárka - neurologička, hovorí svojim pacientom: „Nečakajte na tabletky, ktoré vám predpisujem. Lepšie urobíte, keď kúpite sladkosti alebo keksy a pôjdete do detského domova, porozprávate sa s deťmi, a urobte to viac ako len raz.“

Naša láska k Bohu a ľuďom spolu navzájom súvisia. Nemôžeme milovať Boha a nemilovať ľudí. **Učiť sa milovať ostatných ľudí - to je cesta ku šťastiu.**

Podľa materiálov programu "Všeobecne uznávané".

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.

